

မရောက်မှူး
ကြားလည်း
မကြားဖူးတဲ့
နေရာတခု
မှာ လမ်း
ပျောက်နေ
ကြတယ်

မိယာဂီ
ရော
ကျွန်တော်
ရော
ရောက်
လည်း

လေတဖြူး"
နဲ့ မီးသား
တိမ်တိုက်
တွေ ကင်း
စင်နေတဲ့
နေ့လေးမှာ
ပေါ့

ကြည့်ရတာ
လမ်းပျောက်နေ
တုန်းငါ့ရဲ့ မသိ
စိတ်က ဒီနေရာ
ကို ဦးတည်ခိုင်း
လိုက်သလို
ပဲ

ရှင့်ရဲ့
ဇာတိမြို့
လေးမလား
မစ္စတာ
ကူဆူနီ
ကီ

နှစ်နာရီ
လောက်
လျှောက်ပတ်
ပြီးတဲ့အချိန်
မှာတော့...

!

ဟေ့ငါ
ဒီနေရာ
ကို သိ
တယ်ကွ

Oh!

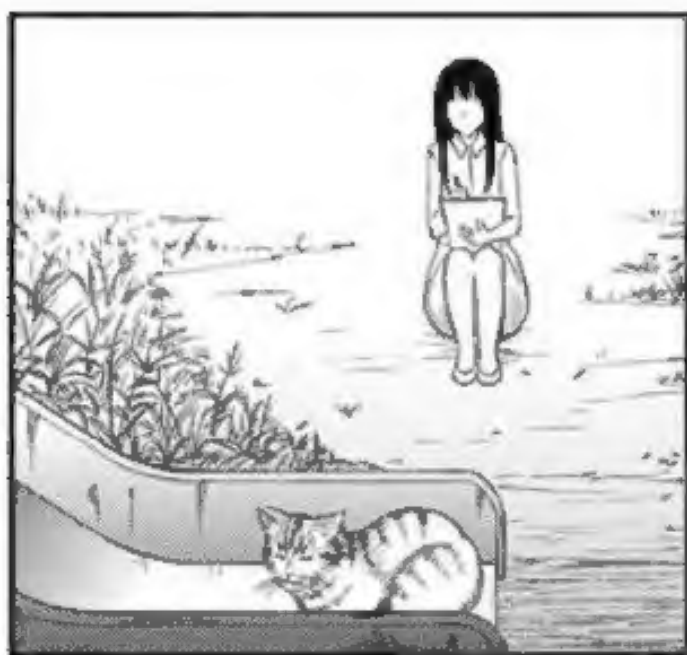

ဟုတ်
ပါ့

ဒီနေရာက
အကြွေစေ့စက်
တွေတောင်
အခုထိ ရှိသေး
တယ်

အင်း

ဒါပေမယ့်

မင်း
လက်ရာက
ရုပ်ပေါက်
ချက်ပဲ

အဲလိုမျိုး
ရုပ်ပေါက်
နေလို့ပဲ

ကျွန်မ
လေ့ကျင့်
နေတာ
ပေါ့ရှင်

ဟုတ်
တယ်

အံ့သြသွား
လား

ဒါက မင်း
ရဲ့ ဝါသနာ
ပေါ့လေ

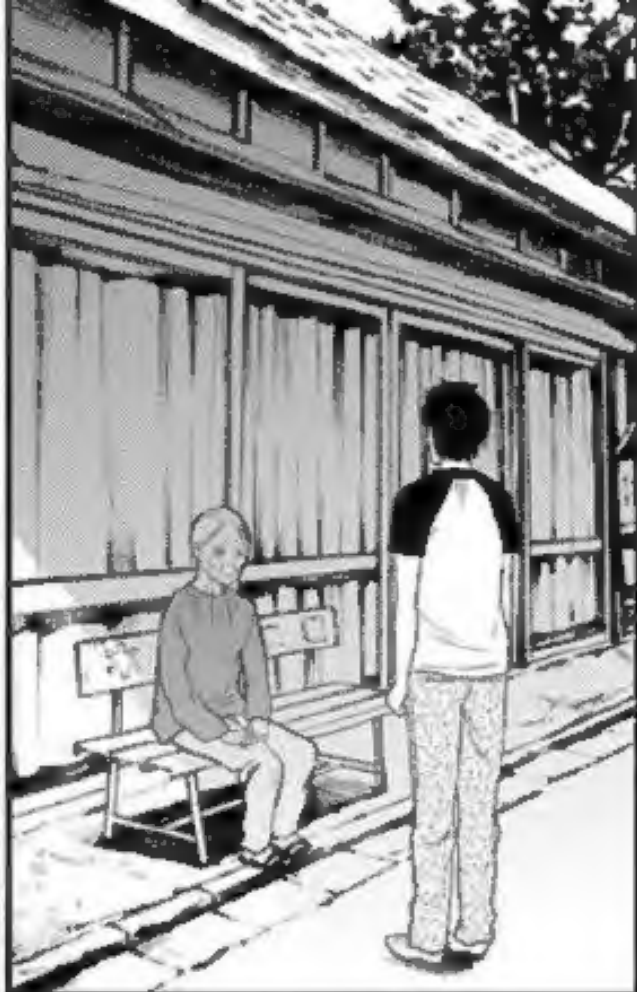
...
အင်း

ကျွန်မတို့
သွားသင့်
ပြီနော်

မင်းဆွေဖူး
သမျှ ပုံ
တွေကို

ငါ့ကိုပြ
လို့ရမလား
မိယာဂီ

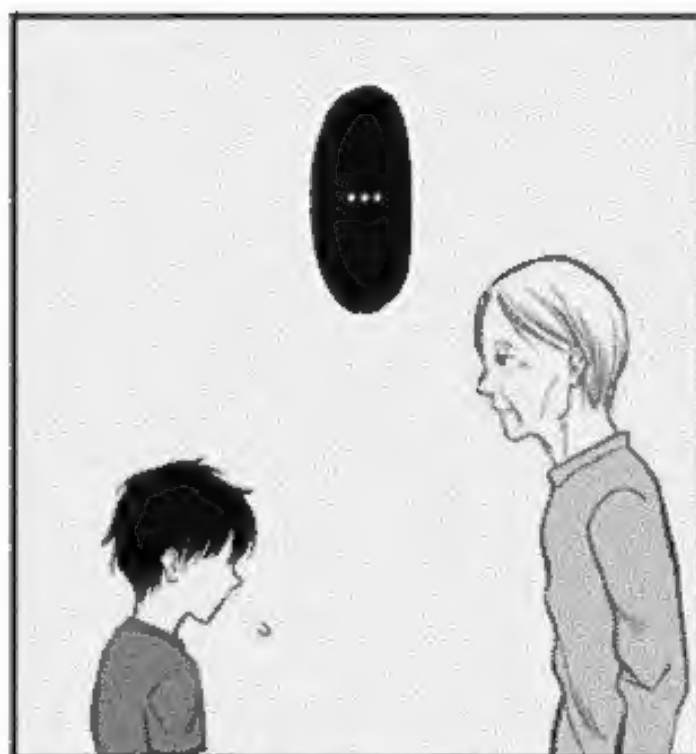

သကြားလုံး
ဆိုင်ထဲဝင်
ပြီး အချိန်
ဖြုန်းနေ
လို့က်တယ်

ဘာမှ
အများကြီး
တွေ့မထား
တော့

ရနှစ်
ငြိနှစ်
အရွယ်
လောက်
တုန်းက

ကျွန်တော်
အမေနဲ့ ရန်ဖြစ်
ပြီးတော့ ည
ဘက်ကြီး အိမ်
ကနေ ထွက်
လာခဲ့တယ်

မင်း
အိမ်မပြန်
တော့ဘူး
လား

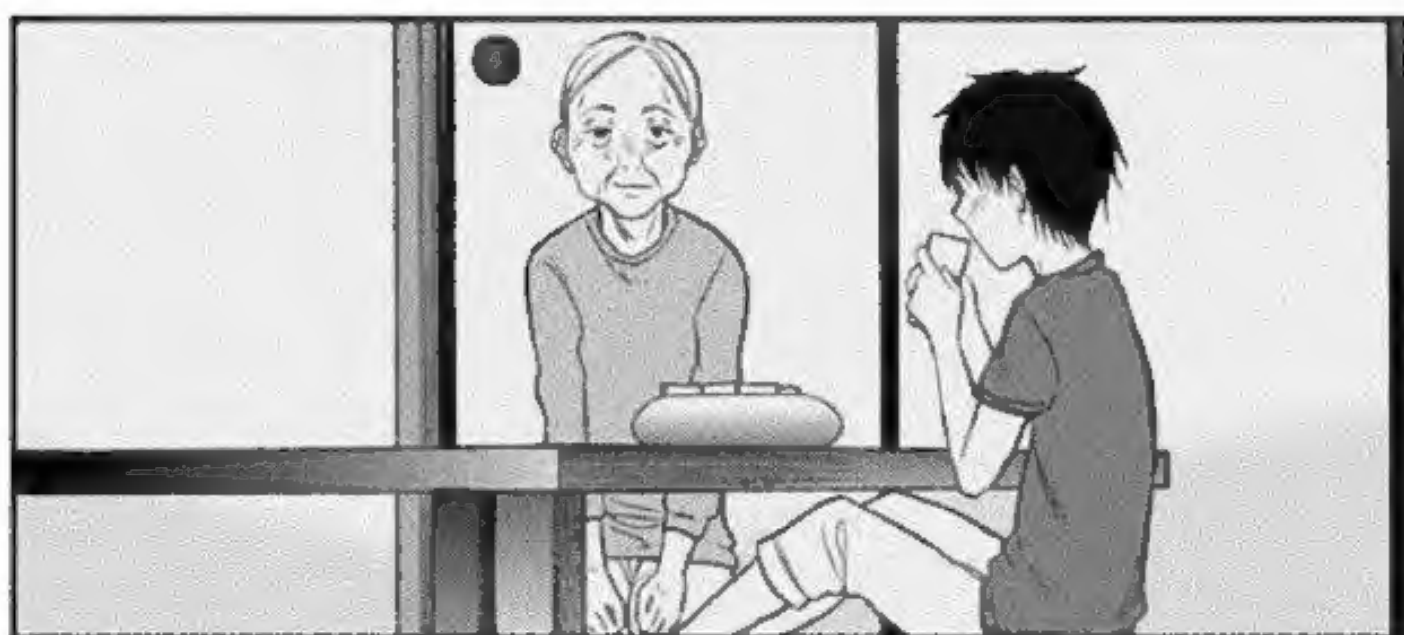

အဲဒါကို
အဖွား
နားထောင်
ပြီးတော့...

ကျွန်တော်
ရှက်ကြီးတ
ငင်နဲ့ တခုခု
ပြန်ပြောခဲ့
ပါတယ်

မိဘတွေနဲ့
စိတ်အခန့်
မသင့် ဖြစ်
ထားတဲ့
အချိန်မလို့

ဒါပေမယ့်
နောက်ထပ်
တနာရီကြာ
ရင်တော့ မရှိ
တော့ပါ
ဘူး

ရှိပါ
တယ်

ဒါပေ
မယ့်

...
အဖွား
ကတော့ ဘာ
မဟုတ်တဲ့
ကိစ္စလေးလို့
ထင်မှာပဲ

ကျွန်တော့်ရဲ့
အနက်ရှိုင်းဆုံး
မျှော်လင့်ချက်
တွေကို တ
မြှုပ်နှံ ယောက်" ဆို
ထားနိုင်ဆဲပဲ မှာ
အနည်းဆုံး
တော့ ကိုယ့်ဘာ
သာ စိတ်ဖြေ
လို့ရတယ်
လေ

အဲ့ကျေးဇူး
ကြောင့်
ကျွန်တော်...

သူ့ရဲ့
မှတ်ချက်လေး
တခုနဲ့ပဲ လွန်ခဲ့တဲ့
ဆယ်နှစ်လုံးကို
ချွေးသိပ်ထား
နိုင်ခဲ့တာ

“အသက် ၂၀
အထိ ကျန်ရစ်
ကြီးတွေ ဖြစ်နေ
သေးရင် အတူ
လက်တွဲသွားကြ
မယ်” ဆိုတဲ့

လေး
တန်းနှစ်
နေရာ
သိမှာ
သူ့မိဘတွေ
အိမ်ပြောင်း
သွားတော့ သူ
လည်း ကျောင်း
ပြောင်းသွားရ
တယ်

နာကျင်မှု
တွေအဖြစ်
တချိန်တုန်းက
ပြောင်းလဲမိ
လိုက်တယ်
ဗျာ

ဒါပေ
မယ့်
ဟိမဲနို
ကျန်တော့အပေါ်
ကြင်နာမှုတွေ
အကုန်လုံးကို

ဟိမဲနိဆိက
စာလာဖူးတာ
ကို မှတ်မိသွား
တယ်

ဒါနဲ့
တရက်မှာ
အသက်၁၇နှစ်
လောက်တုန်း
က

ဘာ
အမှား
ကျူး တွေများ
လွန်မိလို့
လဲပေါ့

ဆိုတော့
သူ့ဆီက စာ
ရောက်လာ
ကတည်း
ကျွန်တော် က
သဘော
ပေါက်ခဲ့
သင့်တာ

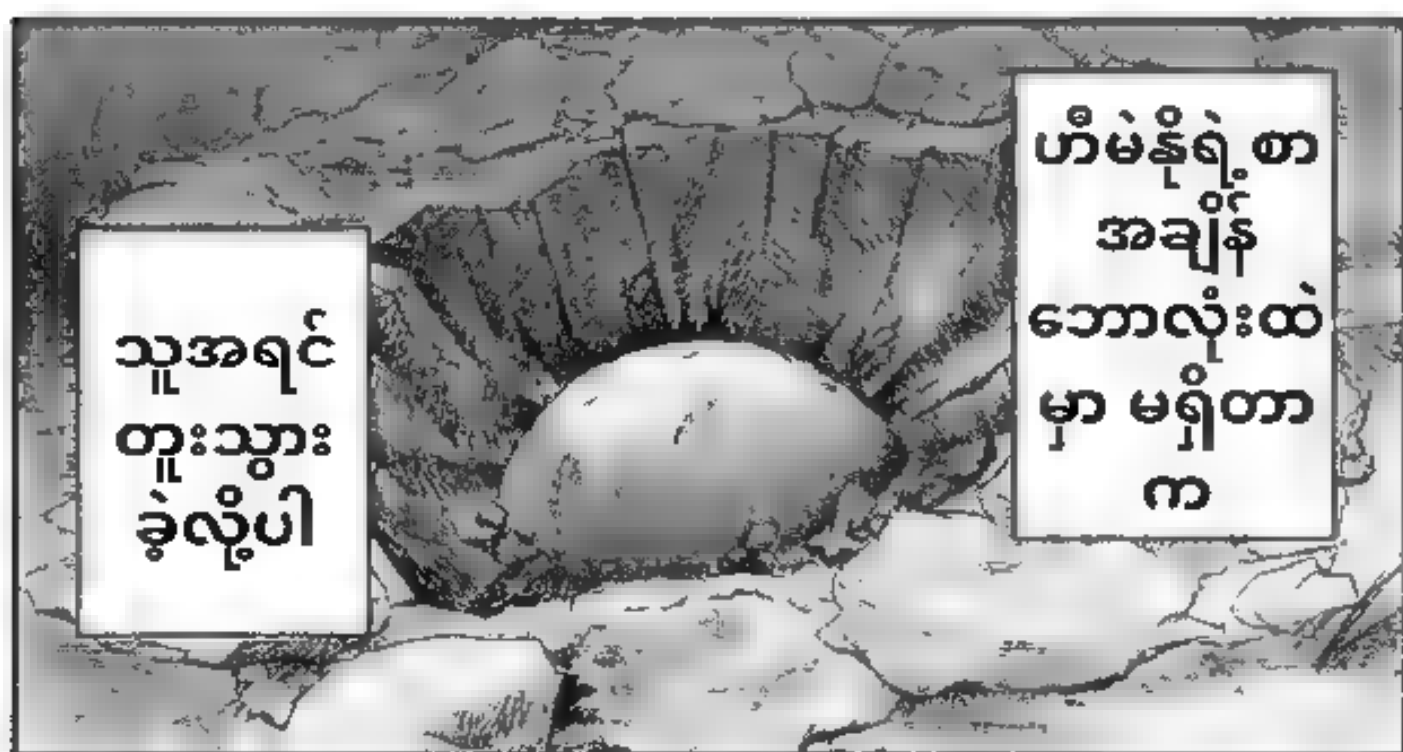
သူက
စာပို့ရင်
ဘယ်တုန်းကမှ
ချို"သာ"
မရေးဖူးဘူး

အဖြေတွေ
ကို ချိန်ထိုး
ကြည့်ရ
အောင်

ဟိမဲနိရဲ့ အဲ့စာ
အကူအညီ က
တောင်းခံ
ပုံတမျိုး
ပါပဲ

အခု
...

သူခံစား
ချက်မဲ့နေပြီ
လို့ ကျွန်တော်
သဘောပေါက်
လိုက်တဲ့
အချိန်မှာ

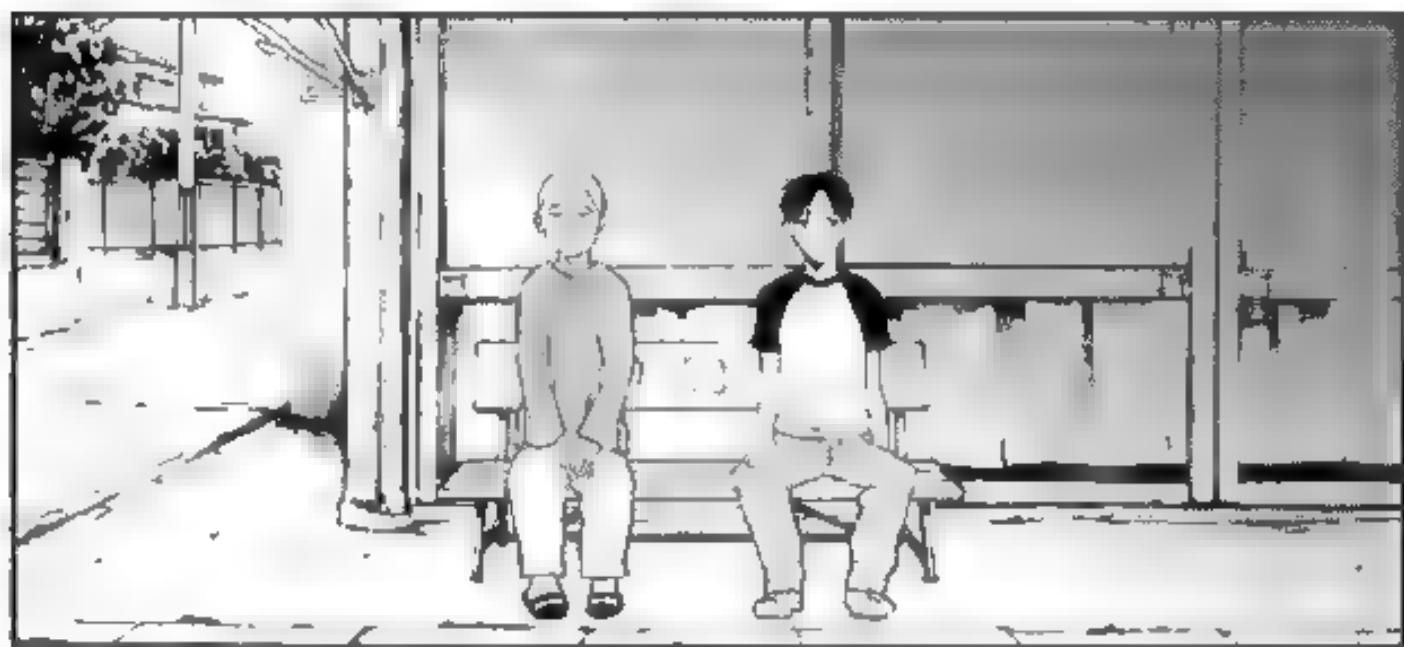
ဒီတော့
ကျွန်တော်
ဟိမဲနီကို
ဆုံးရှုံးခဲ့ရ
တာပေါ့

ကျွန်တော့်
ရင်ထဲမှာ
လည်း ဗလာ
နတ္တိဖြစ်နေ
ပါပြီ

ကျွန်တော်
နဲ့ အဲဂုဏ်ပုဒ်
က မထိုက်
တန်တော့ဘူး
လေ

သူဆိုလို့
ချင်တာကို
ပျက်ကွက်
မိခဲ့တဲ့

တချိန်လုံး
ထိုင်ပြီး နား
ထောင်ခိုင်းမိလို့
တောင်းပန်ပါ
တယ်ခင်ဗျာ

လွမ်းမော
ဖွယ် ဇာတ်
လမ်းလေးက
ဒီမှာပဲ အဆုံး
သတ်သွားပြီ
ဆိုတော့
လည်း

ဒီနေရာ
မှာ

မဖြစ်
ချသင့်
ပေမယ့်

လာဖူး
တယ်ဆို
တာ သတိရ
သွားလို့ပါ

ဒီလမ်းကို
ကျွန်မ

စောင့်ကြည့်
သူ မဖြစ်ခင်
တုန်းက

ကြယ်တွေ
စုံတွဲရေကန်
ကြီးကို
ရောက်ပြီ

ဒီလမ်း
အတိုင်း နည်း"
လောက် ဆက်
မောင်းပြီး
တနေရာမှာ
ညာဘက်ကို
ချိုးလိုက်
ရင်

အာ
မင်းငါ့ ဟုတ်
ကို ပြော သားပဲ
ဖူးတယ်
မလား

ကျွန်မ
မသေခင်
သွား ကြည့်
ရဲ့ နာမည်
လေ မယ်ဆိုတဲ့

ကြယ်
တွေစုံတွဲ
ရေကန်
?

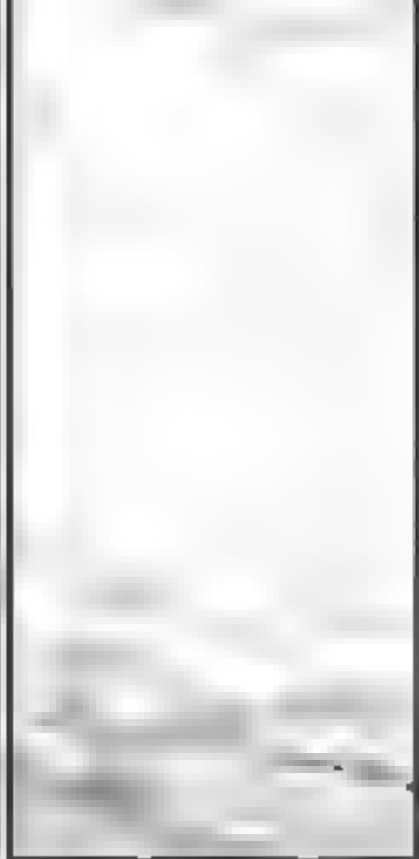

ဒါပေါ့

ဒီးကြ
မယ်

အခု အဲ့
နေရာလေးကို
သွားကြရင်
မကောင်းဘူး
လားဟင်

ကျွန်မ
ပြောတာကို
သေချာ
နားထောင်
နော်

အခု

အဲကို
မရောက်
မချင်း မမြင်
စေချင်ဘူး
ပေါ့လေ

ရှင်ကို
လမ်းပြ
မျက်လုံး ပိတ်ပြီး ခေါ် ပေး
သွားမှာမလို့ မယ်
ခိုးမကြည့်
ပါနဲ့

အခု
မျက်လုံး
မှိတ်ထား
လိုက်တော့

အင်း
ဒီနေရာ
ကို လွန်
အကောင်းဆုံး သွားရင်
အနေအထား
ကနေ မကြည့်
ချင်ဘူးလား

ဘယ်လို
မျိုးကို
ပြောတာ
လဲ

ကျွန်မ
ရှိငဲ့ကို
အန္တရာယ်ရှိ
တဲ့

မစ္စတာ
ကုဆုန်
ကံရေ

ဝေ?

တနေရာ"
ကို များခေါ်
သွားတာဆိုရင်
ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ

ဘာ
လို့လဲ
ဟင်

မင်းအဲ့
လိုလုပ်ဖို့
အကြောင်း
ကိုမှ ရှာမ
တွေ့တာ

တံတားHmmm
ပေါ်တို့ ...
ချောက်
ကမ်းပါး
တို့ လိုမျိုး
ပေါ့

တွေ့လည်း
မတွေ့ထား
ဘူး တွေးမှာ
လည်း မဟုတ်
ဘူး

အဲ့လို
ပေါ့လေ
...

ပြီးသွား
ရင်
မျက်လုံး
ဖွင့်လို့ရ
ပါပြီ

ခြေထောက်
ကို သတိထား
ပါ ပြီးရင်
လှဲချလိုက်ပါ

ဒီနေရာ
မှာ ရပ်
လိုက်ပါ
ရှင်

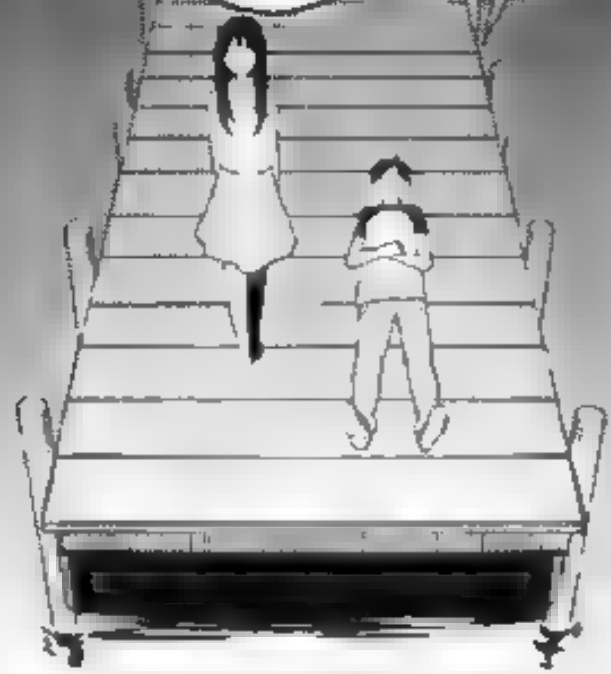
ခြေပစ်
လက်ပစ်နဲ့
ကျွန်တော်တို့
ငွေရောင်
ကြယ်စင်
တွေကို

အကြာ
ကြီး ငေး
မောနေမိ
ပါတယ်

ဟုတ်
တယ်
မလား

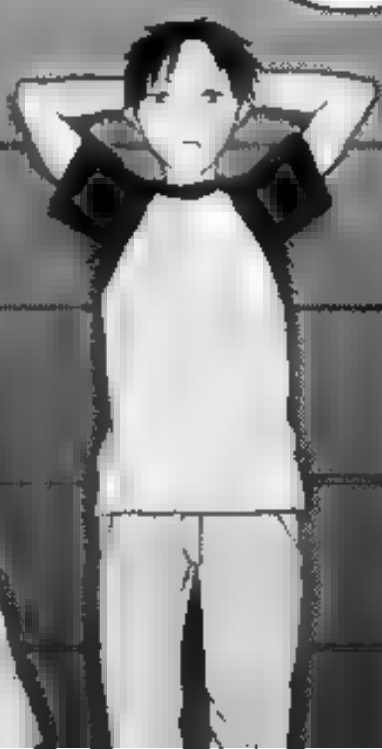
ငါနား
လည်
သွားပြီ

မင်းဒီနေရာ
ကို မသေခင်
ဘာလို့မြင်
သွားချင်လဲ

ဟိမဲနီက
ငါ့ကိုအမှတ်
တောင် မရတော့
ဘူးဆိုတာ
မျိုးပေါ့

မင်းငါ့
အတွက်နဲ့
လိမ်ထားခဲ့
တာမလား

မိယာ
ဂီ...

မှန်ပါတယ်

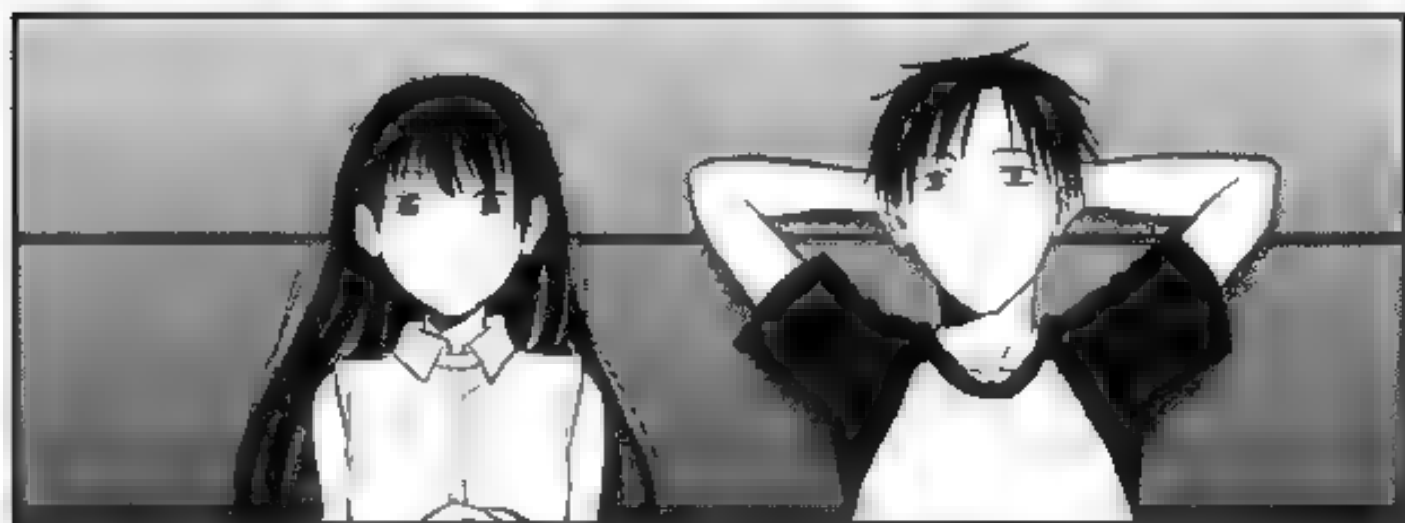
ဆိုတာလား

မင်းပြောဖူးတဲ့ "အရေးပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်"

ကျွန်မမှာလည်း

ငယ်သူငယ်ချင်းတယောက်ရှိဖူးတယ်

ထပ်တူကျတဲ့ တစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးတယ်

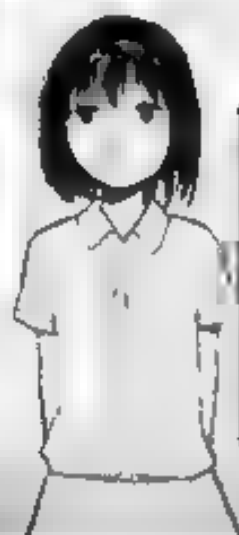
ကျွန်မဘဝမှာလည်း ရှင့်အတွက် ဟိမဲနီနဲ့

ဒီတော့ ကျွန်မ
တို့နှစ်ယောက်
တည်း ကမ္ဘာ
လေးထဲမှာပဲ
အပြန်အလှန်
အမှီသဟဲပြုခဲ့
ကြတာပေါ့

ကျွန်မတို့ရဲ့
ခံယူချက်နဲ့
ဒီလောက
ကြီးက ဘယ်
တော့မှ အံ့မ
ဝင်နိုင်ခဲ့ဘူး

ကျွန်မ
ပျောက်
သွား
တော့
သူ့အကြီး
အကျယ် စိတ်
တွေညစ်ပြီး
ပူဆွေးနေ
မယ်လို့ မျှော်
လင့်ထားခဲ့တာ

ကျွန်မ
စောင့်ကြည့်
သူ ဖြစ်လာ
ခဲ့တဲ့ ပထမ
ဆုံးနေ့က
ပထမဆုံး
လုပ်ဖြစ်တဲ့
အရာကသူ
ကိုသွားကင်း
ထောက်တာပဲ

ကျွန်မ
မရှိတဲ့
လောက
ကြီးမှာ

သူ
သွေးအေး
သွားနိုင်
ခဲ့တယ်

ဒါပေ
မယ့်

တပတ်
ဆိုတဲ့
အချိန်လေး
အတွင်း
မှာပဲ

အချုပ်
အနှောင်
တခုဆီ
တာကို
သဘော
ပေါက်
လိုက်
တယ်

အဲမှာ
ကျွန်မက
သူ့အတွက်

သူ့ကို
မျှော်လင့်
ချက်တွေ
တစ်စုံ
ကျွန်မရဲ့
ပြန်လာချိန်
ကို စောင့်နေ
စေချင်ခဲ့
တာ

မချွင်း
မချန်း ရှိ
သားမယ်
ဆိုရင်
တော့
ကျွန်မ
ဒီလိုဖြစ်သွား
လို့ သူ့ကိုလည်း
ဝမ်းနည်းစေ
ချင်ခဲ့တာ

အမှန်
တရားကို
လက်မခံနိုင်
ခဲ့ဘူးလေ

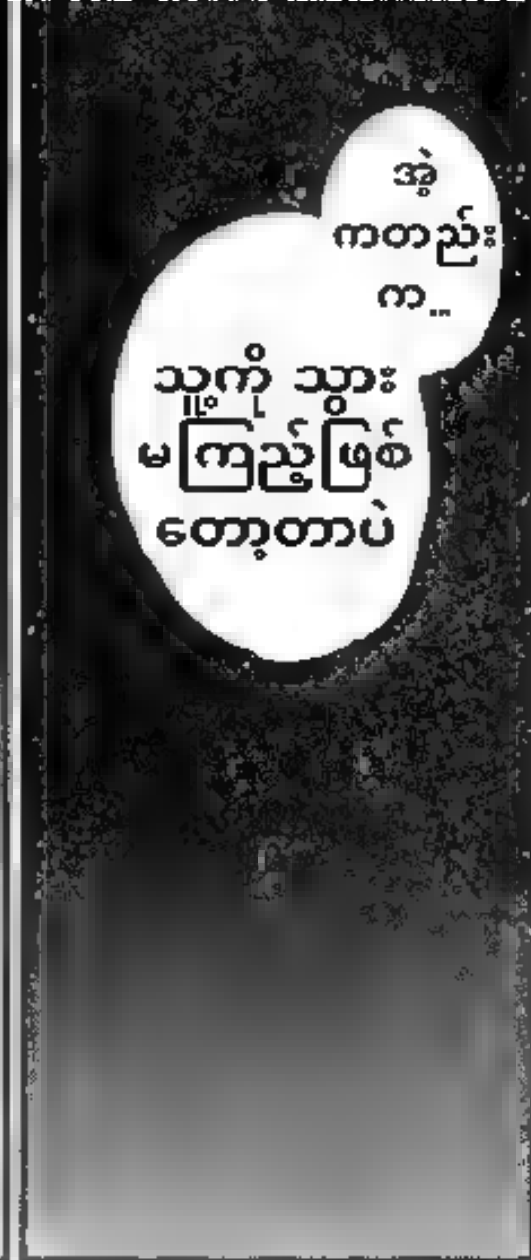
ကျွန်မ
မရှိလည်း
ဖြစ်တယ်
ဆိုတဲ့

ဟုတ်
ဘာလို့ တယ်
လဲဆိုတော့
မသေခင် စွဲလန်း
သွားရမယ့်
အရာဆိုလို့

ဒါ
မင်းမသေ တောင်
ခင်မှာ သူနဲ့
သွားတော့
ချင်သေး
တယ်ပေါ့

ဒီတခုက
လွဲပြီး ကျန်
တာ ဘာမှ
မသိဘူး

အဲ့
ကတည်းက...
သင်္ကေ သွား
မကြည့်ဖြစ်
တော့တာပဲ

ကျွန်မ
ရှင်ရဲ့
ခံစားချက်
တွေကို

လုံးဝ
နားလည်
ပေးနိုင်
တာပါ

ဒါ
ကြောင့်
ပဲ

ရှင်က
နားမလည်ပေး
စေချင်ဘူး ဆို
ရင်တောင်မှ
ပေါ့

မဟုတ်
တာ

အဲလို
မပြောပါ
နဲ့ဆိုနေ

နားလည်
ပေးလို့
ကျေးဇူးပါ
ကွာ

“ဒီတရက်
တော့
အရမ်း
ပင်ပန်းလို့”
ဆိုပြီးတော့

အိပ်ရာထဲ
ကို မိယာဂီ
စွေခနဲ
ရောက်လာ
ပါတယ်

မိယာဂီ
ဆီကို
တခါ
လောက်
အကြည့်
တွေ့ခိုးပြီး
ပို့ဖို့ကြိုး
စားပေ
မယ့်...

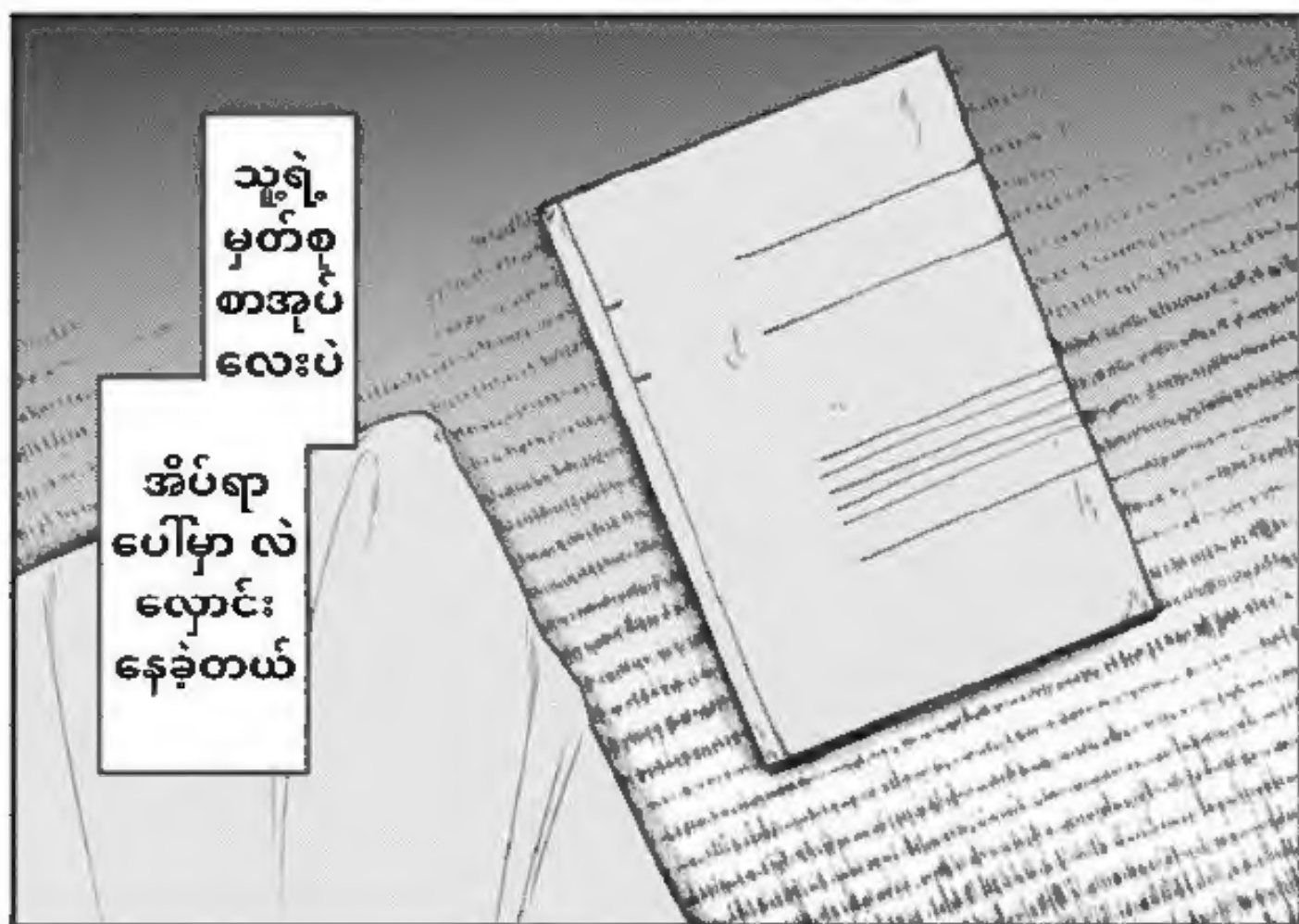

ဒီလို
အခိုက်အတန့်
လေးတွေကို
မပြီးဆုံးသွား
ကမ္ဘာမြေကို
အနမ်းလာ
ချေတဲ့ ကြယ်
တာရာတွေကို
ကျွန်တော်
တိုင်တည်
ခဲ့သင့်တာ

မိယာဂီ
မရှိတော့
ဘူး

ကျွန်
တော်နိုး
လာတဲ့
မနက်
ခင်း
တခုမှာ
-

သွေး
မှတ်စု
စာအုပ်
လေးပဲ

အိပ်ရာ
ပေါ်မှာ လဲ
လှောင်း
နေခဲ့တယ်

寿命を
買い取ってもらった。
一年につき、一万円です。

အခန်း [11]

Original: Sugaru Miaki Manga: Shoichi Taguchi
("Three Days of Happiness" from Media Works Bunko)
Character Design: E9L/Shoichi Taguchi